

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

24. De beneficiis Dei, quibus ad ejus amorem allicimur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

fossam exhaurire satagenti deterretur; non verò ad illa infinitæ charitatis divinæ, quàm proximè poterat, accessione, à qua tantòs amoris ignes concepit, repellitur.

4.
Etiam ut
Trinus.

Non tantùm Deus Unus, sed & Trinus nobis luculentum amoris exemplum præbet. Amat Pater Filium, amat & Filius Patrem: & Spiritus sanctus amor est, à Patre Filioq; mutuâ sui dilectione productus; amant se Spiritu sancto, qui propterea nexus ac vinculum Patris & Filij appellatur: arctissimum vinculum, & quò arctius, eò suavius, & deliciofius, quod Patrem & Filium non in unam tantùm voluntatem, sed in unam quoque naturam & Deitatem devincit, vinculum indissolubile, quod nulla discordia, nulla mors unquam divellet. Ad simile quidpiam per Spiritus sancti gratiam aspirare possumus; cum enim Spiritus sanctus sit Charitas increata, & omnis charitatis initium, primus amor, & sancti magister amoris, ejus motu instinctuque ad amorem nostrum augendum niti ferri que meritò possumus, & hoc sanctissimum inter Patrem & Filium charitatis vinculum, quantum potest humana mortalitas ejus auxilio imitari.

P. Alvarez
de Paz l. 3.
3. p. decada
10. Cap.
89.

5.
Etiam in
operatio-
nes ad ex-
tra.

Jam si amorem totius Trinitatis ad extra conspicias, quàm excellentia per omnes res creatas exempla reperies! Verè dixit Ger-

son Deum optimum, unam omnibus vocem quodammodo indidisse, Amo. Quid verò mirabilius, quàm Patrem ita mundum imundum, ingratumque dilexisse, ut Filium suum daret: ita verò Filium in amando tam perfido ac perduelli inimico cum Patre concurrisse, & mortem acceptasse, & Spiritum sanctum cum duabus personis in tanti amoris contestationem conspirasse. Verè dictum à Joanne, *Deus charitas est*: verè dictum à Nazianzeno: Si quaeratur quid sit Deus, Charitas est, eumque ait hoc nomine maxime delectari: delectemur & nos, & charitatis erga ipsum & proximum viscera induamus.

CONSID, XXIV.

De beneficiis Dei, quibus ad ejus amorem allicimur.

HAmoris est beneficentia; sed si non amares, nisi illa præcederet, Deum non amares, sed quod ab illo in tuum eommodum redundat boni: talis est canum in Dominos amor, talis infantulorum in nutrices, talis parasitorum in beneficos & lautos ad mensam invitatores: si beneficiis bene uti vis, ibi amorem tuum ne siste, sed ad ipsum unde fluunt mentem attolle, & ex illis quam

6.
Quomo-
do ama-
das Deum
ob benefi-
cia.

quàm bonus sit agnosce, eumque propter tam insignem naturæ præstantiam, quam tanta beneficiorum profusio testatur, singulari amore prosequere: à rivulis quibus ille prata tua irrigat, ad ipsum fontem ascende; ibi amantem redama, & te vicissim in gratiarum effunde, quas talis bonitas meretur, actionem. Si amare pigeat, inquit S. Augustinus, saltem redamare non pigeat: nulla enim major est ad amorem invitatio, quàm prævenire amando, & nimis durus est animus, qui dilectionem si nolebat impendere, noluit rependere.

De Cate-
chizandis
ruralium c. 4.

2.
In quibus
considera

Confidera ergo in beneficijs Dei ea quæ consideranda monet S. Bernardus: Vide quo modo, inquit, imò sine modo à nobis Deus amari meruit, qui prior ipse dilexit nos, tantus, tantum, & gratis, & tantillos & tales; ego tria tantum obiter discutiam: nimirum, Quis, Quantum, Qualibus beneficis fuerit.

Quis det.

Quis? Deus scilicet, qui nominari potest, æstimari non potest; qui nullius indigens seipso felix, ut beneficeret, hunc mundum condidit, quod solo naturæ lumine duce vidit Seneca: qui Lucilio suo scribens; rogat, quæ Deo mundum faciendi causa fuit? & respondet: Bonitas. Bonus est. Bono nulla cuiusquam boni invidia est: fecit itaque quod op-

Epist. 64.

timum potuit: in quo postremo Dei omnipotentiam ignorasse se ostendit. Quod verò tanta majestas, & tam felix, ad homunculos demerendos ita se effuderit hoc demum plurimum habet admirationis. Alexander Macedonum Rex gloriari solebat, à nullo se beneficijs victum: cujus in hoc factum retudit Diogenes, cum sibi ab illo nec dari quidpiam posse ostendit nec eripi. Hoc solum Deo competit, cujus omnes auxilio indigent, & cujus Majestas ad infimos quosque juvandos benignissimè descendit. Alphonsus Aragonum Regem celebrat Historiæ, quod militis vulnus sudario suo obligarit; quod, ut rustici hominis prolapsus sub onere asellum sublevaret, ex equo descenderit, & cæno alitè se induerit: auget scilicet hoc beneficium regia dignitas, quæ beneficiendi desiderio eousque se demisit. Sed quid hæc ad Deum, ejusque in homines propensam munificentiam? Dixit aliquis, solius sapientis esse, beneficia conferre; nec à stulto se accepturum. Habemus in Deo, Majestatem, Omnipotentiam, Beneficentiam, cum summa Sapientia conjunctam; quin ergo ob ingentia ejus in nos collata dona, tam excellentem benefactorem omni benevolentia, amoreque, & grati animi significatione prosequimur?

Quan.

2.
Quid de
tunc.

Quantum verò beneficiorum cumulum in nos congefserit, quis recenscat? Cælum, terram, maria, orbem universum conspice, & velut primum illorum atomum intueberis: ab æterno tibi bene voluit, in tempore quod voluerat munificentissimè est executus, & ut loquitur Propheta, coronavit te in misericordia & miserationibus, ut in quæcumque oculis conjeceris, occurrentem plenâ manu tuum benefactorem aspicias, ut bene æstimatâ Dei in nos indulgentiâ consteamur necesse est, nos illi in delicijs fuisse & esse: neque enim necessitatibus tantum nostris à Deo provisum est, usque ad delicias amamur. Hoc vidit Gentiû Philosophus Seneca & alij. Jam si ad Incarnationis Christi, & redemptionis humanæ beneficium contemplantum assurgimus, meritò cum Augustino sentiemus, qui pro tantis beneficijs Deum non amat, duplicem infernum mereri. Idem est cœlitum iudicium; nam sanctorum aliquis dixit aliquando S. Brigittæ: Si pro una hora, qua in mundo vixi, mortem pro Deo sustinuissem, ac iterum reviviscens, idem pertulissem, nec sic amor Dei erga me correspondere potuissem. Sed & B. Agnes eidem sanctæ pro aliquo Episcopo deprecanti dixit: Si quid pro eo Deus fecit, quodvè ei impendit,

ipse attente perpenderet, nunquam Dei amor in ejus pectore extingueretur. Quin & sanctus Petrus memor beneficij, quo post trinam negationem à Christo in amicitiam receptus fuit, ut ad totius orbis conversionem nec labori, nec vitæ vellet parcere, nec coram tyrannis, vel inter flagella mortemque ipsam posset oblivisci, ut ipse S. Brigittæ dixit, addens Deum in mente, & ore, & opere dulcem sibi semper fuisse & reliqua præter Deum amara. Tantum potest ad amoris ignes excitandos, conservandosque unius beneficij pro dignitate ponderatio.

Jam quales sint, in quos tam plenâ manu sua Deus beneficia conferre videamus: Homo quilibet, si corpus spectes, totus à natiuitate morbus secundum Democritum, cujus sensum probare videtur Hippocrates, saccus vermium, & sordium, quas oculere & terræ infodere jubeantur Israëlita, dum in deserto peregrinaretur, ne castra inficeret: si Reges, & Principes faminas miramur, quòd erga homines leprâ fœdissimâ contaminatos, quos horrere solent mortales, tam humaniter se habuerint, ut aliqua earum saniem è naribus, alijsque ulceribus exsuperint, ut Guanus, qui leprosum hoc factò sanavit Catharina Senensis, & S. Kave-

CONSID. XXV.

De via ad amorem Dei per desideria & petitiones.

Kaverius: alij verò illos in thalamo collocarint, ut Elizabetha Princeps fœmina; alij in humeros sustulerint, vestemque regiam sanie resperferint, ut Eduardus Angliæ Rex; quâ quæso admiratione supremæ Majestatis, sub quâ curvantur qui portant orbem, erga leprâ peccati omnibus morbis longè fœtentiore infectos humanitatem & munificentiam prosequemur? Verum non hîc sistit divina Bonitas, non solum viles & miseros, sed etiam inimicos, & perduelles, beneficijs suis locupletat, & quod mirabilius est, eos quos donis à se collatis in sui dedecus & opprobrium, & benefactoris injuriam abufuros prævidet: undique, ut Seneca, humano generi convicium fit, publica querela est beneficia, perijisse: & paucissimos esse qui de bene merentibus non invicem pessimè mereantur: & cum ex eo genere simus, filij Enoch, hoc est obliviosi, & ingrati, nos tamen Deus optimus beneficijs obruit, ut fiat, quod ait Sapiens, vincat Sapiencia malitiam, & tanti amoris excessu, & in benefaciendo perseverantia nos ad amorem sui provocet: hamus enim & magnæ amoris est beneficiorum assiduitas.

REtè S. Bernardus hanc ^{Epist. 78.} _{1.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{2.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{3.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{4.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{5.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{6.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{7.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{8.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{9.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{10.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{11.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{12.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{13.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{14.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{15.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{16.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{17.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{18.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{19.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{20.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{21.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{22.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{23.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{24.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{25.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{26.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{27.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{28.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{29.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{30.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{31.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{32.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{33.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{34.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{35.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{36.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{37.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{38.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{39.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{40.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{41.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{42.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{43.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{44.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{45.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{46.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{47.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{48.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{49.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{50.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{51.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{52.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{53.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{54.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{55.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{56.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{57.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{58.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{59.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{60.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{61.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{62.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{63.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{64.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{65.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{66.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{67.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{68.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{69.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{70.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{71.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{72.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{73.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{74.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{75.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{76.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{77.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{78.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{79.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{80.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{81.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{82.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{83.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{84.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{85.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{86.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{87.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{88.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{89.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{90.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{91.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{92.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{93.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{94.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{95.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{96.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{97.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{98.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{99.} ^{Amor augetur desiderijs.} _{100.} ^{Amor augetur desiderijs.}

1. Itaque aspira, sed magis corde, quàm ore: valentiores enim voces, ut ait S. Gregorius, desideriorum, quàm verborum: dic ergò cum Davide: *Diligam te Domine fortitudo mea: Dominus firmamentum meum, & liberator meus:* Hebraicè Racham desiderium intensum ostendit, quasi diceret: *Amem te, Domine, ex intimis visceribus meis.* Dic cum eodem: *Quid mihi est in celo, & à te quid volui super terram?* Hebraicè, *tecum socium non volui super terram.* Dic cum Sponsa in Canticis: *Trabe me post te, & curremus in odorem unguentorum tuorum.* Dic cum Samaritana: *Domine da mihi*

Ffff hanc